

Δέρμα

Ολωμέτωπη επίθεση στο μελάνωμα

Νέα φάρμακα στοχεύουν στις μοριακές «υπογραφές» των όγκων ή ενισχύουν το ανοσοποιητικό σύστημα για να τους καταπολεμήσει

ΤΟΥ ΓΙΑΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Μάθετε περισσότερα

ΠΟΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΑΝΗΣΥΧΗΣΕΙ ΜΙΑ ΕΛΙΑ

Κάθε ελιά (σπίλος) που εμφανίζει αλλαγή, πρέπει να ελέγχεται αμέσως από δερματολόγο. Ειδικότερα, άμεσος έλεγχος απαιτείται όταν παρουσιαστεί:

- Μία νέα ελιά με σκούρο χρώμα και αυξανόμενο μέγεθος
- Μία προϋπάρχουσα ελιά με πρόσφατη αλλαγή στο μέγεθος, στο σχήμα, στο χρώμα ή στα όριά της
- Μία ελιά που αιμορραγεί επανειλημένως ή έχει επίμονο κνημό (φαγούρα)
- Μία ελιά που εμφανίζει διαφορά ως προς το χρώμα ή το σχήμα της σε σχέση με όλες τις άλλες ελιές του σώματός μας

Πού εμφανίζεται το μελάνωμα

- Συνήθως σε τμήματα του σώματος που είναι προφυλαγμένα από τον πήλιο του χειμώνα και εκτεθειμένα το καλοκαίρι (λ.χ. ράχη στους άνδρες, πόδια στις γυναίκες)
- Σπανιότερα σε σημεία που δεν είναι εκτεθειμένα στον πήλιο όπως το τριχωτό της κεφαλής, οι γλουτοί, ο πτέρνα ή και κάτω από τα νύχια ακόμα

Σημαντικά βίβλα προόδου στην αντιμετώπιση του μεταστατικού μελανώματος έχουν γίνει την τελευταία τριετία με τη βοήθεια νέων φαρμάκων, που στοχεύουν στις μοριακές «υπογραφές» των όγκων ή ενισχύουν το ανοσοποιητικό σύστημα για να τους καταπολεμήσει.

Μέσα σε λιγότερο από τρία χρόνια εγκρίθηκαν τέσσερα νέα φάρμακα για την αντιμετώπιση του, τα οποία παρατείνουν αρκετά τη ζωή των ασθενών και δίνουν ελπίδες για μακροχρόνια επιβίωση δίχως υποτροπές.

Παράλληλα, σε μεγάλες έρευνες του εξωτερικού δοκιμάζονται και άλλα φάρμακα καθώς και συνδυασμοί των εγκεκριμένων φαρμάκων μεταξύ τους ή με πειραματικά, προκειμένου να γίνει «συνδυασμένη επίθεση» εναντίον των καρκινικών όγκων και έτσι να αυξηθούν οι ελπίδες ίασης.

Τα ελπιδοφόρα αποτελέσματα όλων αυ-

(έχει ποσοστό επιβίωσης που υπερβαίνει το 90%), όταν γίνει αντιληπτό σε προχορημένο (μεταστατικό) τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα. Σε γενικές γραμμές, πη πρώτη κίνηση μετά τη διάγνωση είναι η κειρουργική αφαίρεσή του, εάν και εφόσον βεβαίως μπορεί να αφαιρεθεί κειρουργικά. Από κει και πέρα, η θεραπεία καθορίζεται με βάση το στάδιο της νόσου.

Βίβλα πρόσδου

Οπως λέει ο παθολόγος - ογκολόγος Ελένη Γκόγκα, αναπληρώτρια καθηγήτρια στην Α' Παθολογική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών στο Λαϊκό Νοσοκομείο, για την αντιμετώπιση του μεταστατικού μελανώματος υπήρχαν μέχρι πρότινος μερικά φάρμακα, τα οποία όμως δεν έδειχναν να παρατείνουν ιδιαίτερα την επιβίωση των ασθενών.

Η κατάσταση άρχισε να αλλάξει το 2011 με την έγκριση του φαρμάκου πιλιμουμάπτη, ενός μονοκλωνικού αντισώματος που δρα διεγείροντας το ανοσοποιητικό σύστημα.

Ακολούθησε το 2012 η έγκριση της βεμούραφενίμπτης, η οποία αποτέλεσε κατά κάποιο τρόπο την πρώτη γονιδιακή θεραπεία για το μελάνωμα, καθώς είναι κατάλληλη μόνο για όσους ασθενείς φέρουν μια συγκεκριμένη γονιδιακή μεταλλαγή (αφορά ένα γονίδιο που λέγεται BRAF και τη φέρουν σχεδόν οι μισοί πάσχοντες από μελάνωμα).

Εφέτος τον Μάιο έγκριθηκαν ακόμα δύο φάρμακα, η νταμπραφενίμπτη και η πραμετινίμπτη, η οποία επίσης είναι κατάλληλη για τους ασθενείς με μεταλλαγή του γονίδιου BRAF, παρότι ανήκουν σε διαφορετικές οικογένειες φαρμάκων.

Στο στάδιο των κλινικών μελετών, εξάλλου, μόνα ή σε συνδυασμό με κάποια από τα εγκεκριμένα βρίσκονται άλλα φάρμακα (όπως η λαμπρολιζουμάπτη, η νιβολούμπτη και το MPDL3280A), τα οποία δρουν αδρανοποιώντας ένα «φρένο» του ανοσοποιητικού συστήματος που λέγεται υποδοχέας προγραμματισμένου θανάτου 1 (ή PD-1).

Σύμφωνα με τις μελέτες που παρουσιάστηκαν στα συνέδρια της ASCO και της ESMO, με τα νέα γενιάς φάρμακα επιτυγχάνεται καλύτερη δείκτη για την πιθανότητα εμφάνισης αυτών των προβλημάτων, προσθέτουν.

Σύμφωνα με μελέτη που πραγματοποιήσαν, οι άνθρωποι που έχουν ελάχιστο ή καθόλου αισθέσιο στα εσωτερικά τοιχώματα των αρτηριών τους, είναι απίθανο να πάθουν έμφραγμα ή εγκεφαλίκο.

Όπως γράφουν στην «Ευρωπαϊκή Επιθεώρηση Καρδιάς» (EHJ), υπέβαλλαν σε αενοική τομογραφία σχεδόν 7.000 εθελοντές για να μετρήσουν τον δείκτη αποτάπειρας των στεφανιαίων αρτηριών τους (CAC). Ο δείκτης αυτός υπολογίζεται με βάση τα ίδια

χάνται συρρίκνωση των όγκων σε πολλούς ασθενείς και σημαντική παράταση της επιβίωσης. Στην πραγματικότητα, σχεδόν ο ένας στους πέντε ασθενείς ζει πλέον επί περισσότερο από τρία χρόνια και πολλοί ξεπερνούν τα 4 ή και 5 χρόνια, όταν κάποτε η επιβίωση των ασθενών με μεταστατικό μελάνωμα συνήθως ήταν μερικοί μήνες και δύσκολα έφτανε τον ενάμιση χρόνο.

«Εχει αρχίσει να διαφαίνεται ως ενδεχόμενο κάτιο που πριν από λίγα χρόνια έμοιαζε σχεδόν αδύνατο: να μιλάμε για επιβίωση ασθενών με μεταστατικό μελάνωμα επί πέντε ή και δέκα χρόνια», λέει η κυρία Γκόγκα. «Σαφώς δεν έχουμε φτάσει ακόμα εκεί, αλλά η παράταση της επιβίωσης πολλών ασθενών είναι αδιαμφισβίτη γεγονός».

Μελέτες

Σε μεγάλες έρευνες του εξωτερικού δοκιμάζονται και άλλα φάρμακα καθώς και συνδυασμοί των εγκεκριμένων φαρμάκων μεταξύ τους ή με πειραματικά, προκειμένου να γίνει συνδυασμένη επίθεση εναντίον των καρκινικών όγκων και έτσι να αυξηθούν οι ελπίδες ίασης.

Εγκαιρην διάγνωση

Παρ' όλα αυτά, η επιβίωση στο μεταστατικό μελάνωμα δύσκολα θα φτάσει το 90% που ισχύει για το αρχικό και γι' αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία να γίνει η διάγνωσή του πριν φτάσει στο σημείο να κάνει μεταστάσεις. «Η διαπίστωση ότι ένας σπίλος, μια ελιά δηλαδί, αλλάζει μορφολογία, ματώνει ή εμφανίζει κνημόδιο (φαγούρα), είναι λόγοι για να οδηγήσουν κάποιον στη γιατρό του χωρίς καθυστέρηση», υπογραμμίζει η κυρία Γκόγκα.

Οσον αφορά τις ομάδες υψηλού κινδύνου για την εκδίλωσή του, οι περισσότερες επιδημιολογικές μελέτες συγκλίνουν στο ότι όσοι παθίνουν συχνά εγκαύματα από τον πήλιο, ιδίως σε νεαρή ηλικία (έως 18 ετών) και μάλιστα σταν έχουν ανοικτόχρωμα χαρακτηριστικά (ανοικτόχρωμο δέρμα, μαλλιά, μάτια), διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο να παρουσιάσουν μελάνωμα. Το ίδιο ισχύει για όσους έχουν πολλές ή μεγάλες ελιές (όταν ένας άνθρωπος έχει 50 έως 99 μικρές ελιές ή περισσότερες από 10 ελιές μεγάλου μεγέθους, διατρέχει διπλάσιες πιθανότητες να εκδηλώσει μελάνωμα κάποια στιγμή στη ζωή του).

Άλλοι παράγοντες κινδύνου είναι το οικογενειακό ιστορικό μελανώματος, η παρουσία δυσπλαστικών σπίλων (είναι ένα είδος ελιών που είναι επιρρεπείς στο να εξελιχθούν σε μελάνωμα) και το προσωπικό ιστορικό μελανώματος.

Νέα εξέταση «προβλέπει» έμφραγμα-εγκεφαλικό

Η αρτηριακή πίεση και τα επίπεδα της κολποτερόλης δεν είναι ο πιο ακριβής τρόπος αξιολόγησης του κινδύνου έμφραγματος και εγκεφαλικού, υποστηρίζουν αμερικανοί επιστήμονες.

Αντιθέτως, η μέτρηση του συσσωρευμένου αισθέσιου στις αρτηρίες

μα ή εγκεφαλικό.

Όπως γράφουν στην «Ευρωπαϊκή Επιθεώρηση Καρδιάς» (EHJ), υπέβαλλαν σε αενοική τομογραφία σχεδόν 7.000 εθελοντές για να μετρήσουν τον δείκτη αποτάπειρας των στεφανιαίων αρτηριών τους (CAC). Ο δείκτης αυτός υπολογίζεται με βάση τα ίδια

ματα αισθέσιου στο εσωτερικό των αρτηριών, την ηλικία και το φύλο, και οι τιμές του κυμαίνονται από 0 έως μερικές εκατοντάδες. Όταν υπάρχει αποτάπειρωση στα τοιχώματα των αρτηριών, οι αρτηρίες δεν είναι ελαστικές αλλά παρουσιάζουν επικίνδυνη σκλήρυνση.

Όπως έδειξε η μελέτη, οι εθελοντές που είχαν καμπύλο CAC διέτρεχαν μικρό κινδύνο έμφραγματος και εγκεφαλικού μέσα στην επόμενη επαετία και έτσι χρειάζονταν μόνον συμβουλές για τροποποιήσεις στον τρόπο ζωής τους. Αντιθέτως, όσοι είχαν υψηλό CAC (πάνω από 50-100), χρειάζονταν και φαρμακευτική αγωγή.

